

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2170

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące stosowania unijnych kontyngentów taryfowych i innych kontyngentów przywozowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „umową o wystąpieniu”) została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady (UE) 2020/135 ⁽²⁾ i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (2) W art. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączonego do umowy o wystąpieniu (zwanego dalej „protokołem”) podkreśla się, że Irlandia Północna jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa oraz że żadne z postanowień protokołu nie stanowi przeszkody dla Zjednoczonego Królestwa, aby włączyć Irlandię Północną w terytorialny zakres stosowania jego list koncesyjnych załączonych do Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT 1994).
- (3) Art. 13 ust. 1 protokołu stanowi, że niezależnie od wszelkich innych postanowień protokołu, wszelkie odniesienia do obszaru celnego Unii zawarte w mających zastosowanie postanowieniach protokołu lub w przepisach prawa Unii mających na podstawie protokołu zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, odczytuje się jako obejmujące terytorium lądowe Irlandii Północnej.
- (4) Na podstawie art. 5 ust. 3 protokołu unijne przepisy prawa celnego zdefiniowane w art. 5 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾ mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Przepisy te, w związku z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy i drugi protokołu w odniesieniu do towarów wprowadzanych do Irlandii Północnej spoza Unii, oznaczają, że unijne środki taryfowe, w tym kontyngenty taryfowe w ramach wspólnej taryfy celnej lub odpowiednich umów międzynarodowych, mają zastosowanie do takich towarów, jeżeli w ich przypadku istnieje ryzyko, że zostaną one następnie prze-

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 4 grudnia 2020 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

mieszczane do Unii. Wspomniane kontyngenty taryfowe obejmują przywózowe kontyngenty taryfowe określone w listach zobowiązań Unii w ramach GATT 1994, przywózowe kontyngenty taryfowe uzgodnione w dwustronnych umowach międzynarodowych Unii, w tym kontyngenty oparte na odstępstwach od reguł pochodzenia dotyczących konkretnych produktów, przywózowe kontyngenty taryfowe w ramach unijnych systemów ochrony handlu, inne autonomiczne przywózowe kontyngenty taryfowe oraz wywózowe kontyngenty taryfowe przewidziane w umowach z państwami trzecimi.

- (5) Na podstawie art. 5 ust. 4 protokołu przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 2 do protokołu mają również zastosowanie, na warunkach określonych w tym załączniku, do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Załącznik ten obejmuje ustawodawstwo Unii, w którym przewidziano określone kontyngenty przywózowe.
- (6) Umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z protokołu nie powodują powstania praw i obowiązków państw trzecich. W związku z tym żaden przywóz na podstawie unijnych przywózowych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywózowych mających zastosowanie do towarów pochodzących z państwa trzeciego wprowadzonych do Irlandii Północnej nie może zostać zaliczony na poczet praw tego państwa trzeciego wobec Unii, chyba że to państwo trzecie wyraziło na to zgodę. Sytuacja ta stwarza zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania unijnego rynku wewnętrznego i dla integralności wspólnej polityki handlowej, z uwagi na możliwe obchodzenie unijnych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywózowych.
- (7) W celu wyeliminowania tego ryzyka, unijne przywózowe kontyngenty taryfowe i inne kontyngenty przywózowe powinny być dostępne wyłącznie w odniesieniu do towarów przywożonych do Unii i dopuszczonych w niej do obrotu, a nie w odniesieniu do towarów przywożonych do Irlandii Północnej i dopuszczonych w niej do obrotu.
- (8) Każda umowa Unii z państwem trzecim, w której przewiduje się wywózowe kontyngenty taryfowe, ma zastosowanie wyłącznie do towarów przywożonych do Unii. W związku z tym wspomniane państwo trzecie mogłoby odmówić wydania pozwoleń na wywóz w odniesieniu do bezpośredniego przywozu do Irlandii Północnej.
- (9) Na mocy art. 5 ust. 3 i 4 protokołu w związku z jego art. 13 ust. 3 niniejsze rozporządzenie stosuje się również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary przywożone spoza Unii kwalifikują się do traktowania zgodnie z unijnymi przywózowymi kontyngentami taryfowymi lub innymi kontyngentami przywózowymi bądź zgodnie z wywózowymi kontyngentami taryfowymi, które są stosowane przez państwa trzecie, jedynie w przypadku dopuszczenia tych towarów do obrotu na następujących terytoriach:

- terytorium Królestwa Belgii,
- terytorium Republiki Bułgarii,
- terytorium Republiki Czeskiej,
- terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych i Grenlandii,
- terytorium Republiki Federalnej Niemiec, z wyjątkiem wyspy Helgoland i terytorium Büsingen (Traktat z dnia 23 listopada 1964 r. między Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską),
- terytorium Republiki Estońskiej,
- terytorium Irlandii,
- terytorium Republiki Greckiej,
- terytorium Królestwa Hiszpanii, z wyjątkiem Ceuty i Melilli,
- terytorium Republiki Francuskiej, z wyjątkiem francuskich krajów i terytoriów zamorskich, do których mają zastosowanie postanowienia części czwartej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ale obejmujące terytorium Monako określone w konwencji celnej podpisanej w Paryżu w dniu 18 maja 1963 r. (Journal officiel de la République française z dnia 27 września 1963 r., s. 8679),

- terytorium Republiki Chorwacji,
- terytorium Republiki Włoskiej, z wyjątkiem gminy Livigno,
- terytorium Republiki Cypryjskiej, zgodnie z postanowieniami Aktu przystąpienia z 2003 r.,
- terytorium Republiki Łotewskiej,
- terytorium Republiki Litewskiej,
- terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,
- terytorium Węgier,
- terytorium Malty,
- terytorium Królestwa Niderlandów w Europie,
- terytorium Republiki Austrii,
- terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- terytorium Republiki Portugalskiej,
- terytorium Rumunii,
- terytorium Republiki Słowenii,
- terytorium Republiki Słowackiej,
- terytorium Republiki Finlandii,
- terytorium Królestwa Szwecji, oraz
- terytorium stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa w Akrotiri i Dhekelia, określonych w Traktacie dotyczącym ustanowienia Republiki Cypryjskiej, podpisanym w Nikozji w dniu 16 sierpnia 1960 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D. M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH